

риалниятъ свѣтъ е реаленъ свѣтъ. Материята е реалностъ, която служи като основа за проява на живота. Движението пъкъ е основа за проява на разумността. Обаче, това не значи, че движението зависи отъ материята, нито пъкъ че разумността зависи отъ движението. Тѣ едно отъ друго не произлизатъ, но служатъ като основа за проява едно на друго. Красотата на материята седи въ това, че е неподвижна. Когато става подвижна, тя измѣня вече естеството си. И когато движението става неподвижно, и то измѣня естеството си.

Често въ хората се явява желание повече да почиватъ, да се успокоятъ, да не се движатъ. Това желание е опасно. Защо? Човѣкъ не може да остане въ едно положение, да почива само. Ако дойде до положение само да почива, той трѣбва да знае, че това състояние е свойствено на материята. Само материята почива, само тя е неподвижна. Щомъ дойде до живота, той трѣбва да се радва, че работи, че се движи, защото движението е качество на живота. И най-после, щомъ дойде мисълта, нека се радва на този елементъ. Това показва, че неговата мисълъ, неговата разумность работи. Човѣкъ трѣбва да се радва на тритѣ елемента въ своя животъ—на почивката, на движението и на мисълта, и да знае, че не е дошълъ на земята да решава всички въпроси. Създателътъ на свѣта не е пратилъ човѣка на земята да решава, какво нѣщо е животътъ, или доде се простиратъ границитѣ на този свѣтъ, нито пъкъ да изчислява, колко свѣтове съществуватъ. Никой досега не е решилъ тия въпроси, и вие нѣма да ги решите. Споредъ окултната наука, сегашната вселена съществува отъ преди милиарди години, но единъ день ще изчезне и ще се замѣсти съ нова вселена. Следователно, презъ цѣлата вѣчностъ, безброй